

Josep Maria Rañé és conseller de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya. Des del seu departament, potser haurà d'intervenir en el conflicte de Seat.

“No donarem subvencions a Seat només perquè surti del pas”

Després de dotze anys, els treballadors de Seat van sortir al carrer per rebutjar la proposta de retalls de l'empresa. S'ha arribat a un punt de no-retorn en les converses?

—Jo atribuiria aquesta protesta exclusivament a la “normalitat” d'una negociació de dimensions més àmplies de l'habitual, en el sentit que les necessitats de l'empresa, que planteja un excedent de plantilla, són vistes amb major contundència pels treballadors. Per això des del Govern no veiem amb gaire preocupació que els treballadors hagin sortit al carrer, una acció com aquesta forma part de la dialèctica de la negociació en les relacions laborals. No s'acaba el món. I crec que encara queda molt camp per córrer i les possibilitats d'un acord entre la direcció i els treballadors són àmplies.

—El Govern va oferir a la direcció de Seat la col·laboració per arribar a un acord entre les dues parts, si fos necessària la seva intervenció. És el moment?

—Encara és preferible que la negociació evolucioni entre empresa i treballadors i que el Govern es mantingui vigilant, acompanyant-los i prou. Però si les dues parts declaraessin que no hi ha acord, aleshores hi intervindríem.

—Com?

—Mirant de facilitar un acord i prou, perquè l'empresa no ha plantejat cap acció que tingui a veure amb els poders públics. Ara cal fer l'esforç de situar el tema en la dimensió que té, ni més ni menys. I per sort, no hi ha un plantejament que posi en joc la continuïtat de

Seat, sinó una proposta de reajustaments de l'empresa, que lògicament afecta una part dels treballadors.

—Aquesta proposta podria acabar amb un expedient de regulació d'ocupació (ERO), com temen els treballadors?

—Per ara, no se'n ha plantejat l'opció.

—Però ja hi ha pensat, vostè, en la possibilitat de trobar-se sobre la taula un ERO?

—Tota negociació té el seu compàs, i l'ERO seria una fase molt avançada del conflicte que encara no es dona. Per tant, no m'ho plantejo, però si arribés el moment, ja prendríem la decisió, si és que l'expedient estigués justificat.

—Seat no ha demanat diners a la Generalitat. Però és factible una aju-

da específica perquè l'empresa mantingui la plantilla fins que es recuperi la producció, com volen els sindicats?

—No donarem subvencions a Seat només perquè surti del pas, ni a cap altra empresa que simplement vulgui anar tirant. Les nostres ajudes són per donar suport a projectes d'innovació i desenvolupament tecnològic. Seat sap que els ajudem i els ajudarem en tot allò que representi innovació, però mai no serà simplement per anar tirant, perquè ja sabem com poden acabar aquestes ajudes.

—Com acaben?

—Quan vam entrar a la Generalitat, ens vam trobar 50 milions d'euros que l'anterior Govern havia donat en ajudes a empreses que, a l'hora de pagar, declaraven suspensió de pagaments, feien responsable la Generalitat d'aquells diners i es perdien els llocs de feina.

—Es plantejaria la possibilitat que la Generalitat tingués presència a Seat, com es dona a Volkswagen amb un govern regional?

—Ho veig molt difícil, per la dimensió que requeriria. El Govern no estudia aquesta possibilitat, perquè, de fet, tampoc no els l'ha plantejada ningú.

—I si algú els la posés sobre la taula?

—Doncs dependria de moltes variables i s'haurien de posar molts “potser”. En tot cas, l'orientació de la nostra política industrial ara no passa per afavorir la presència del Govern en el capital social d'empreses industrials.

Gemma Aguilera

